

[Indenrigsministeren.]

melsen i § 6, Stk. 3, angaaende Tinglysningsdommerens Pligt til at afvise Dokumenter, hvori der findes Bestemmelser, som tilsigter at omgaa Lovens Forskrifter, er alt for vag. Nu er der det at bemærke, at betingede Skøder har været noget, som man meget vel kunde bruge, de kan være af en vis Nytte ogsaa i den fuldt legitime Handel, og derfor er det ret vanskeligt rent kategorisk at fastslaa, at den Slags Ting ikke maa finde Sted. Man har da ment, at en Bestemmelse af denne Natur stort set kunde ramme Misbrug, uden at den legitime Brug gaaet for nær.

Den anden Bemærkning, jeg har at gøre, er til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget. Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i, hvordan det ærede Medlem vil stemme, men naar man er Tilhænger af Loven og den ikke indeholder noget, man er Modstander af, synes jeg, det vilde være ret naturligt, om man stemte for det store Fremskridt, som man erkender der er Tale om. Hvis det ærede Medlems Stemme var afgørende for Forslaget og han ikke vilde stemme for det, fik han jo hverken det ene eller det andet. Derfor vilde jeg ud fra en almindelig fornuftig og praktisk Betragtning finde det naturligt, om det ærede Medlem stemte for Forslaget; men det er som sagt noget, det ærede Medlem selv maa bestemme.

Rahbek: Jeg skal gerne over for det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange indrømme, at noget Bevis for, at Loven har virket i den ene eller den anden Retning, kan selvfølgelig ikke leveres, men jeg tror mig dog i Stand til at levere en Slags Sandsynlighedsbevis, idet der er noget, vi kan kontrolere. Vi kan i alle Tilfælde konstatere een Ting, nemlig at Ejendomspriserne ikke er steget i Forhold til Anlægsudgifterne for en ny Ejendom. Naar vi ser paa, hvad det koster at opføre Bygninger og anskaffe Redskaber og Besætning, kan der ikke være Tvivl om, at der her er en større Stigning, end det har fundet Udtryk i Ejendomsprisernes Stigning siden sidste Efteraar — jeg er enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i, at hvis der overhovedet kan konstateres en Prisstigning i det sidste halve Aars Tid, er den i alt Fald minimal.

Men det var egentlig ikke det, som det var afgørende for mig at faa slaaet fast. Det var mere dette, at vi faktisk har undgaaet Gaardslagternes Virksomhed, som ingen i denne Sal sætter Pris paa, indtil dette Øjeblik. Om vi ogsaa vil kunne det i Fremtiden, kan jeg jo ikke vide med

Sikkerhed, men jeg er overbevist om, at den Lov, vi her er i Færd med at gennemføre, vil være i Stand til i nogen Maade at bremse denne Virksomhed, og jeg har den Tro til den højtærede Indenrigsminister, at hvis den trods denne Lovgivning skulde sætte ind igen, vil den højtærede Minister være i Stand til at foreslaa Ændringer til Loven eller andre Lovbestemmelser, som ogsaa i Fremtiden vil kunne hindre den.

J. S. Foget: Den højtærede Indenrigsminister mente, at jeg med den Stilling, jeg her tager til Forslaget i Overensstemmelse med mine Kolleger i Folketinget, indtager det Standpunkt, at jeg, hvis min Stemme var afgørende, vilde have forhindret Lovforslagets Gennemførelse. Den højtærede Minister ved udmærket godt, at det ikke er rigtigt, for hvis min Stemme var afgørende, vilde der sikkert være blevet ført en Forhandling mellem den højtærede Minister og mig, og saa vilde vi nok have opnaaet Enighed; men netop fordi min Stemme ikke er afgørende, afviser man ethvert Forslag fra min Side.

Axel B. Lange: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rahbek, at Anlægsudgifterne aldrig er afgørende for en Landejendoms Pris. Man vil kunne anføre mange Eksempler paa, at Brandassurancen for Bygninger, Besætning, Inventar og Høst andrager mere end hele Ejendommens Værdi, og det, at Byggeomkostningerne i Øjeblikket er høje og derfor ogsaa vil medføre, at det i det Tilfælde, hvor en Landejendom brænder, er meget dyrere at bygge en ny Bygning op, kan efter min Mening ikke danne Grundlag for en Stigning af Landejendommens Pris, fordi det afgørende for en Landejendoms Værdi som for øvrigt for enhver Ejendoms Værdi altid maa blive Muligheden for Forrentning i Fremtiden. Det er det, man meget let glemmer i visse Perioder, som man glemte det under den forrige Krig, hvor man ansatte Landejendommens Værdi efter de Priser, man ganske kortvarigt var ude for. Det afgørende er som sagt: Hvad kan en Landejendom afkaste paa lang Sigt? Det er det, man maa beregne dens Værdi efter, ikke efter dens Anlægsudgifter.

Rahbek: Det kan selvfølgelig være rigtigt, men i det lange Løb er den eneste virkelige Regulator, vi har for Ejendomsprisernes Højde, hvad det koster at frembringe et nyt Brug. Der gælder jo ogsaa den Lov, som i hvert Fald Købmændene